

Maranatha Mare
Juli 2013
Jaargang 40 No 6

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Vrienden

*Ze hebben hun vriend bij Jezus gebracht,
al koste dat veel van hun krachten.
Ze hebben geen moeite te groot geacht
toen ze het plan overdachten.*

*Ze lieten aan touwen hun makker neer,
hoe ook de omstanders lachten.
Zo brachten ze hem heel dicht bij de Heer,
in een gelovig verwachten.*

*Zo te volbrengen Gods grote gebod,
door de naaste met zorg te omgeven,
is het niet dit wat de Heer onze God
van ons verwacht in dit leven?*

(Uit: Op stille wegen door enny ijskes-kooger)

Toen God *niet* verdween uit Zuid-Afrika

Ik ben in de Kaap op een leiderschapskursus voor vrouwen in de academie. De academische universiteiten zijn vertegenwoordigd. De technische universiteiten zijn er.

Zuid-Afrika is er vertegenwoordigd in regenboogverscheidenheid. Kaapsche "Maleiers" en bruin vrouwen, Indiër vrouwen uit Kwa Zulu Natal, zwarte vrouwen van verschillende taalgroepen en culturen, Engels- en Afrikaanstalige blanke vrouwen, een Duitse en een Britse immigrant.

Die vrouwen zijn professoren niet alleen in verpleegkunde, opvoedkunde en psychologie, traditioneel "vrouwenberoepen", maar ook de in de traditionele "mannenberoepen" zoals veearts, ingenieur, architect en in de bouwkunde. En ik de enige theoloog. Eén vrouw kende me. Haar man, nu op pensioen, was mijn Grieks-docent in mijn eerste jaar op de universiteit.

Over mijn vak, over religie en geloof zou het in dit gezelschap niet gaan, dacht ik. De focus zou zijn op leiderschap, macht, conflict, "management" en hoe om als vrouwen te overleven in een instituut als de universiteit.

Maar we waren pas begonnen, toen hadden de faciliteerders het over een onderzoeksproject waarmee ze bezig waren. Ze vroegen of we zouden willen meedoen. Het ging over spiritualiteit en de werkplaats. Hoe die de levenskwaliteit van mensen en hun vaardigheden hun effectiviteit in de werkplaats beïnvloedde. Helpt religie mensen om welzijn te ervaren? Draagt hun geloof of spiritualiteit ertoe bij dat ze beter met zichzelf en anderen omgaan? Dat ze groter rustigheid en minder stres hebben?

Een hele lange enquête moesten we invullen en ze voerden ook een groepsinterview met ons. De vrouwen spraken over hun ervaring van een Hogere Wezen, hoe zij dat begrip ook invullen. De meesten waren Christenen, enkele Moslims. Er was in een groep van 27 maar één vrouw die zich kennelijk niet op haar gemak voelde in het gesprek.

In het groepswork over de vier dagen kwam het onderwerp van spiritualiteit telkens weer naar voren. Toen was er geen specifiek opdracht meer, maar toch spraken de vrouwen spontaan over zaken zoals waar ze hun kracht vandaan halen, hoe ze bidden, waarin ze vrede, levensvreugde en balans vinden in hun heel erg druk, vaak moeilijk en stressvol bestaan.

Vandaag kwam een van de vrouwen speciaal naar mij toe om te vertellen dat zij, die van huis uit Anglicaans was, in november vorig jaar is overgegaan naar de Katholieke Kerk. De catechisatie duurde 2 jaar.

Zij was de enige oudere persoon tussen al die jongeren. Maar ze genoot ervan. Ze meent dat dit precies op de juiste tijd in haar leven gebeurd is. Haar man is steeds Anglicaans, maar zij heeft tegen hem gezegd: als hij echt van haar houdt zal hij haar ondersteunen in dit besluit. Dit is voor haar heel erg belangrijk. En dit, zei ze, moest ze mij even komen vertellen, want ik ben een theoloog. Zij moest het delen. Waar het hart van vol is...

"Secularisatie", hoort men overal. In Europa en zelfs in gelovig Amerika. *Hoe God verdween uit Jorwerd*, is de titel van een boek van Nederlandse auteur Geert Mak, zoon van een predikant. Dit verschijnsel beschrijft hij ook in zijn boek, *De eeuw van mijn vader* en nu samen met andere auteurs in hun grote werk, *Europa*.

God is verdwenen uit de moderne westerse wereld. Dit is de tendens wereldwijd. En hoewel Afrika nog vrij religieus is, zijn de tekens daarvan ook hier te zien. In het bijzonder onder de meer ontwikkelde en geleerde mensen. Degenen die wetenschappelijk denken en moderne levens leiden. Die hebben God niet nodig. Ze weten veel, werken veel, verdienen veel en maken het goed. Ze hebben het zo druk met materiële zaken dat het geestelijke geen plaats in hun leven inneemt. Dit leest en hoort men overal. Ik had verwacht dit ook te vinden in een groep vrouwenleiders in de academische wereld. Maar ik vond het tegenovergestelde. Spirituele mensen voor wie hun geloof een echt en onontbeerlijk deel van hun levens is. Geen gewoonte-godsdienst of zondag godsdienst. Nee, zij hebben daar intentioneel voor gekozen. Ze ervaren dat hun geloof waarde heeft voor hun leven. Ze nemen de tijd en doen daar veel aan. Ze schamen zich er niet voor, maar spreken spontaan daarover.

Ik moest me afvragen: waarom was verbaasd? *O ye of little faith?*

Verbaasd was ik wel, moet ik eerlijk belijden. Maar ik was tegelijk ook verwonderd en dankbaar voor deze merkwaardige ervaring.

Hoe groot is God!

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Herman van der Toorn is op woensdag middag 19 juni overleden. Zijn uitvaart dienst vond plaats op 25 juni om 11h00 vanuit de Maranatha kerk en werd geleidt door Ds Carusta van der Merwe. Wij dragen Maaïke van der Toorn en haar familie op in onze gebeden.

Wij vragen voorbidding voor Lex Visser, broer van Rosalinda Visser en zoon van Cor Visser. Lex krijgt behandeling voor een kwaadaardige

hersentumor, niet een makkelijke weg om te gaan. Lex en zijn familie krijgen veel praktische en spirituele steun van hun geloofsfamilie, maar wij willen ook als geloofsfamilie hen allen in onze gedachten en gebeden dragen.

NB : er is geen eredienst op zondag 28 juli, vanwege een wandeltocht die via Sherborne road gaat en zodoende is de kerk niet bereikbaar. Onze organist Richard Steinmann gaat op reis naar Europa vanaf 27 juni tot 30 juli. Wij wensen Richard een goede reis en behouden aankomst!

Niet mobiele ouderen

- Maaike van der Toorn woont bij haar zoon Hugo in Hazeldene, Germiston, en is bereikbaar op 076 106 5231 en 011 827 5822.
- Nellie Gentenaar is in verzorging in St Christopher's Mid Care in Summerfield Park Retirement Village, het adres is 41 Carlton Straat, Jukskei Park – dichtbij Olivedale Clinic.
- Theo van der Berg woont in Unit 74 in de San Sereno Retirement Village, 30 Flemming Road in Bryanston. Zijn telefoonnummer is 011 463 5632.
- Rie van Oudheusden woont in Herfsland, Cactuslaan, Allen Grove in Kempton Park. Haar telefoon nummer is 011 972 5417.
- Riek Vink woont bij haar dochter in Monument in Krugersdorp en haar telefoon nummer is 011 954 1123.

Transoranje Instituut voor Buitengewone Onderwijs: TOIBO

Op zondag 9 Juni ging de barmhartigheid collecte voor het Transoranje Instituut voor Buitengewone Onderwijs (TOIBO). Tijdens de Eredienst vertelde de diaconie onze Gemeente wat meer over TOIBO. Het is dan ook met waardering dat we R1200 kunnen afdragen voor dit goede doel.

Voor degene die er niet bij waren, geven we even een kort overzicht van het Instituut:

TOIBO is een Christelijke barmhartigheidsdienst voor leerders die speciale onderwijs behoeften hebben. Zij leveren dienst in de volgende 5 scholen:

- Martie Du Plessis School voor cerebraal en leer- en fisies gestremde leerders
- Prinshof School voor gezicht gestremde kinderen
- Sonitus School voor gehoor gestremde kinderen
- Transoranje School voor dove kinderen

- Transvalia School voor epileptische kinderen

Wij gaan door met Project Bartimeus, door kleingeld in te zamelen voor dit doel –“Kleingeld word Grootgeld”. Als u daaraan wilt deelnemen, dan kunt u uw kleingeld hiervoor doorgeven aan de diaconie/ envelop gemerkt TOIBO in de collectebak.

Als u wat meer wilt oplezen over TOIBO, bezoek dan hun website www.toibo.org.za.

Wij bedanken u voor uw bijdragen!

Groetjes,

Joke De Jong,

Namens de Diaconie

Een boodschap van de Dutch Winter Faire comité: wij zijn er klaar voor!

De voorbereidingen van het laatste paar maanden krijgen nu tempo en alle plannen gaan van nu af aan over tot actie.

Hier een korte (niet volledige) opsomming van wat er te beleven valt:

- Eten: haring, rookworst, patat, stamp pot, nasi, croquetten, poffertjes, stroop wafels, pannenkoeken, gebak, drop, kaas, kruiden
- Zoete Inval met Nederlandse producten
- Drinken: bar met Heineken en Grolsch bier, glühwein en advocaat
- Kinderen: vissen, grabbelton, spijkertje poepen, spookhuis, sjoelen, pottery painting, cupcake decorating, sand art enz.
- Een smid (blacksmith) die zijn ambacht zal demonstreren
- Saxofoon speler en een live band
- Fancy dress voor de kinderen
- Kunst uitstalling in de kerk (o.a. Yvonne de Koster, Rudi Trap)

- Boeken, handwerk, classic and collectables
- Nederlandse Souvenirs (inhuldiging van koning Willem), sierraden, kaarsen, mozaïek, houtwerk, hout beschildering enz.
- Bloemen en planten
- Prijzen voor leukst verklede Oranje supporter, leukste foto's op Facebook door de dag
- Rad van Avontuur
- Grote verloting

Iedereen: tot ziens op zaterdag 6 juli vanaf 9.00 tot 20.00!

Mandela proof good can prevail over evil

He brought integrity to the highest office in the country that we had not seen before or after. He brought out the best in the nation he was leading.

These were the first two things that came up in my mind when a foreign journalist asked me on Monday what I thought made Nelson Mandela stand out as a political leader.

Mandela played a role in my life for a long time. I went to study law at the insistence of my father – he said I could one day be as great a lawyer as Percy Yutar, the prosecutor who presented the State's case at the Rivonia Trial years earlier that saw Mandela go to jail for a long time.

I remember reading a book on the trial to figure out why Yutar was such a hero. It painted Mandela and his co-accused as dangerous communist terrorists and I felt a sense of relief that these enemies of my people were now on Robben Island.

But I also remember wondering as a platteland teenager why Mandela was prepared to die for a cause that my society at the time saw as treasonous and unchristian. Could it just be that my father and the leaders of Afrikanerdom were misrepresenting his cause? My father was angry when I asked him.

I was reminded of this when as a cub reporter in Soweto on June 16, 1976, I was faced with black teenagers challenging the police to shoot them. I knew then that there was something I wasn't getting.

In 1984 I interviewed a Swapo leader who had just been released from Robben Island where he had served many years with Mandela – Andimba Toivo ya Toivo.

He wanted to talk about Namibia, I wanted to interrogate him about Mandela.

By this time, I had had a different exposure as a journalist to what apartheid really meant. After my conversation with Toivo ya Toivo I knew that my country's prospects for peace and freedom were tied in with the fate of Mandela. Late in 1988 I wrote Mandela an open letter in the newspaper I was then editing, *Vrye Weekblad* – I knew he was a subscriber in jail.

I asked him to liberate Afrikaners also when he did come out of jail to help establish a proper democracy in South Africa.

A few days after his release in February 1990, Mandela phoned me to invite me to his home in Soweto. He came out to my car with an outstretched hand and greeted me in Afrikaans.

He poured me tea and explained that he wanted to apologise for not responding to my open letter, but the prison authorities wouldn't allow him to send it to me.

Mandela apologised for his "Xhosa accent" when speaking Afrikaans and told me about his vision of a united, free and fair – and non-racial – South Africa.

By this time I had interviewed most political leaders in South Africa as well as several African and Western prime ministers and presidents. This man was very, very different.

He had an aura of moral authority about him, he had a clear vision, he had no doubt about his calling to deliver freedom and dignity to the last country in the world where white people ruled over black people. But he wasn't all politician, he was a proper mensch.

I interviewed Mandela several times as president and after he retired and had two private meetings with him. He was fundamentally the same person I met in February 1990.

Three years ago, the London-based publishers of the Rough Guides books asked me to write *The Rough Guide to Nelson Mandela*, a book that was published last year. I spent two years researching his life before, during and after Robben Island. Last year, I made an hour-long documentary on his life for the Afrikaans TV channel *kykNet*.

During this deep research I came across many of Mandela's weaknesses and mistakes, all of which I documented in the book.

Rather than seeing a hero with feet of clay, it reaffirmed my view of what a special human being he was. He wasn't a saint sent by some higher being after all; he was an African and South African of flesh and blood, a product of our history and society.

Yes, Mandela was the almost messianic figure that had facilitated the improbable transition from apartheid and white rule to an open

democracy and sold a new order to white South Africans after 300 years of colonialism and 50 years of apartheid.

But let's not forget that he was also, with Walter Sisulu, responsible for reinvigorating and modernising the almost dormant ANC in the 1950s.

To me, Mandela was living proof that good can prevail over evil, that there actually is something such as a shared humanity.

* Max du Preez is an author and columnist.

The Mercury

<http://www.iol.co.za/mercury/mandela-proof-good-can-prevail-over-evil-1.1537051#.UcsofDtqIQV>

Zingen onder de douche

Vorige week zondag in NZOZ het aangrijpende verhaal van Eva van Beuzekom. Een meisje van 12 jaar dat kanker kreeg en daaraan overleed. Maar hoe beleefde zij die laatste maanden....

Over een paar weken houden we de jaarlijkse Nederland Zingt-dag. Dit jaar hebben we als thema 'Dan zingt mijn ziel'. We gaan luisteren naar verhalen van mensen. Verhalen waarin God aanwezig was op cruciale momenten in het leven. Mooie en droevige momenten. Liederens blijken in dat soort situaties heel vaak een grote rol te spelen. Oude bekende liederens krijgen opeens een nieuwe betekenis of nieuwe liederens verwoorden precies wat mensen op dat moment nodig hebben. Ook zijn er altijd mensen geweest die op zulke momenten gedichten of liederens gingen schrijven.

Al die liederens geven prachtig weer wie God is en wat Hij voor mensen wil betekenen.

Dit verhaal gaat over zo'n moment uit het leven van een twaalfjarig meisje. Eva was gaan douchen. Ze zong onder de douche, zoals zovelen dat doen. Terwijl het water over haar zieke lichaam stroomde, zong ze: 'Mijn verlosser leeft'.

Haar moeder hoorde het. Het ontroerde haar diep. Waarom zong haar kind dat? Was het toeval? Of was het opnieuw een boodschap die God door haar kind aan haar gaf?

Maandenlang hadden vader en moeder Eva naar het ziekenhuis in Rotterdam gereden. Daar werd Eva in een afgesloten kamer verpleegd. Daar werd gevochten tegen kanker. Kort na haar twaalfde verjaardag was geconstateerd dat Eva een zeer agressieve vorm van kanker had. Het was een enorm gevecht. Er waren momenten dat iedereen dacht: We hebben de strijd gewonnen. Maar met Pasen 2010 moesten de artsen vertellen dat de strijd verloren was. Eva ging sterven. En ze is gestorven. Diezelfde week nog. Thuis in alle rust.

Op paaszondag jl. hebt u in NZOZ het verhaal van Eva nog uitgebreider kunnen zien en horen. U hebt misschien ook gezien wat op het graf van Eva te lezen staat: Jezus leeft, xxx Eva. Eva had tijdens haar ziekte niet alleen gezongen over dat Jezus de levende is, maar er ook over geschreven. Ze had er een tekening bij gemaakt: een hart.

Dat liedje onder de douche was dus niet toevallig. Een doodziek kind was tijdens het gevecht tegen haar ziekte niet alleen bezig met behandelingen, maar ook met overleven. Ze zong en ze tekende van Het Leven.

Jezus leeft. De discipelen zullen het tijdens de dagen na Pasen wellicht nog niet gezongen hebben, maar het elkaar wel hebben toegeroepen. We hebben geen dode Heiland, maar een levende. Jezus is nu in de hemel, maar leeft ook onder ons! Discipelen van nu herhalen het. Ondanks dat ze bij een graf staan, zeggen ze:

Jezus leeft!

Jezus leeft en ik met Hem.

Wie zingt er mee?

Ds Arie van der Veer

<http://www.eo.nl/geloven/programma/nederlandzingt/weblog/zingen-onder-de-douche/>

The Best Advice Ever Given

Rolf Lium was a sharp-looking Norwegian-American with blond hair, strong physique, and square jaw, six-foot-three, a member of the swimming team at Minnesota's Carleton College. He spent the summer between his junior and senior years in the Black Hills as student pastor for a small church, though he had never before preached a single sermon. He wasn't prepared for what happened when he stood in the pulpit in Hermosa, S.D., on his first Sunday. As Rolf began his message on Sunday, June 19, 1927, a rustling disturbed the congregation. In walked President and Mrs. Calvin Coolidge, who were vacationing in the Black Hills. The *New York Times* reported: "The President and Mrs. Coolidge walked in, the congregation standing, while the boy preacher clasped his hands nervously and looked as if something serious was about to happen to him. But he maintained his poise."

The paper said:

"He had not gone far when he broke for a moment and hastily consulted his notes, then he started again and concluded without hesitation. All great men, said the boy preacher, require a time for meditation for the accomplishment of real things -- Moses and Jesus were quoted as examples -- time to get away from the turmoil, so they

could recover their poise, get their bearings and work out in quiet the ideas that must be put into execution in periods of stress."

Afterward camera crews gathered around Rolf for movie newsreels. "I have a girl back home," he said. "When she and her mother see me in the movies, say, won't they just drop dead?" When reporters asked the young preacher about his sermon, he said, "Well, I did the best I could, but I'm glad it's all over."

I'm glad no presidents or pundits were present for my first sermon. I was 15 or 16, and scheduled to preach on Youth Sunday at our church. I prepared as best I could, but when time came I froze, bungled my opening, finished my half-hour sermon in five minutes, and collapsed into my seat determined, at the time, to never try again. Most speakers don't want to be reminded of their first attempts. Just as in any other profession, it takes time and practice to develop proficiency.

And yet there was one fellow who, at age 30, hung up His carpenter's apron, laid down His hammer, gathered a crowd on a hillside, and attempted a sermon. His first recorded discourse was the greatest message the world had ever heard. The preacher was Jesus of Nazareth and His first recorded sermon is the Sermon on the Mount.

The existence of this homiletical masterpiece indicates Jesus was more than a carpenter, more than a preacher, and more than a mere man. From His first utterance, He spoke as if He were the author and interpreter of Scripture. His words and their tone amazed the crowds, as they astound us today. In the Sermon on the Mount we have a set of ethics that has never been bettered, a set of images that have never been forgotten, and a set of instructions as relevant today as when first spoken.

Within the 107 verses of this sermon, we have the Beatitudes, the Lord's Prayer, the Golden Rule, the City on a Hill, the Salt of the Earth, the Narrow Gate, and the wise man who built his house upon a rock. Here we discover the internal dimensions of morality and spirituality, and we discover how to deal with anger, lust, divorce, retaliation, anxiety, oaths, and hypocrisy.

In Matthew 5:7 we have the greatest advice ever given, in the greatest sermon ever preached, by the greatest man who ever lived. The Sermon on the Mount provides evidence for the truthfulness of Christ and Christianity, for if Jesus were any less than he claimed his message would have been less than it was. How otherwise do we explain the fact that His first recorded sermon is still, 2,000 years later, regarded as the most famous speech in world history and the greatest message on practical ethics and moral psychology ever delivered?

His listeners were astonished at His teaching, for He taught as "one who had authority." It wasn't His delivery that impressed them, though it must have been flawless. It wasn't the passion in His voice, though love exhaled with every word. It wasn't His superior knowledge, though He possessed all the treasures of wisdom. He spoke with heavenly authorization, as though He were commanding angels or ruling nations. From His first utterance, He spoke as Lord of heaven and earth, with governance over the hearts and minds of humanity.

Saint Augustine called this speech "The Sermon on the Mount" because its location symbolized its lessons. It's no accident, said Augustine, Jesus chose this location. He wanted to teach higher truth and show His followers how to live above the world, on a higher plain.

Imagine being in the original audience! There were the disciples, green as bean shoots, wondering what they'd gotten themselves into. Encircling them was a multitude of all ages, shapes, sizes, smells, accents and dialects, representing a range of nationalities from Near Asia and an array of opinions. But all were drawn to the Teacher because they needed answers for life. We can easily drop ourselves into the picture. Because of the personal, Spirit-inspired nature of Scripture, the Sermon on the Mount is as tangible to us as to its original auditors.

Let's dust off this Sermon, teach it to our children, talk about it in our schools, and practice it in our lives. No education is complete without knowledge of the greatest treatise on practical ethics in history.

As Harry Truman rightly said in his plain-spoken way: "I do not believe there is a problem in this country or the world today which could not be settled if approached through the teaching of the Sermon on the Mount."

Robert J. Morgan

http://www.huffingtonpost.com/robert-j-morgan/the-best-advice-ever-give_b_3478787.html?utm_hp_ref=religion

Dienstrooster Juli 2013

	7 juli	14 juli Koffiedrinken	21 juli	28 juli GEEN EREDIENST
1	H Kettner	F vd Kuil	C Reinten	
2	E de Jong	T van Wyk	F vd Kuil	
3	R Appel	M Letterie	R Boer	
4	J de Jong	N Knoester	A Knoester	
5	W Kruger	W Strydom	C Strydom	
Begroeting	V Vernede	J le Roux	P Reinten	
Bloemen	E Goede	N van Driel	C Reinten	
Koffie		J de Jong N van Driel		

Agenda Juli 2013

Maandag 1	10h00	Bijbelstudie – Ouderen Noorde Vic Vernede – 073 700 9610
Dinsdag 2	9h00 - 13h00	Kerkkantoor
Zaterdag 6	9h00 – 20h00	DUTCH WINTER FAIRE
Zondag 7	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Bevestiging ambtsdragers Eredienst commissie vergadering Bijbelstudie Oost en Zuid
Dinsdag 9	9h00 -13h00	Kerkkantoor
Donderdag 11	17h30	FINCOM
Zondag 14	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 16	9h00 -13h00	Kerkkantoor
Donderdag 18	10h00	KOFFIECLUB
Donderdag 18	19h30	Bijbelstudie Noorde Rieneke 011 704 3602
Zondag 21	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Diaconie vergadering
Dinsdag 23	9h00 - 13h00	Kerkkantoor
Zondag 28	GEEN EREDIENST	
Dinsag 30	9h00 - 13h00	Kerkkantoor

Verjaardagen Juli 2013

Woensdag 3	Marcel Smal	073 084 9500
Vrijdag 5	Carusta van der Merwe	012 420 3806
Maandag 8	Minnekus Knoester	
Dinsdag 9	Ina Bosch	011 609 7632
Woensdag 10	Nick Knoester	011 392 5540
Woensdag 10	Arie Spoon	012 807 1157
Zondag 14	Richard Koning	011 973 1091
Maandag 15	Denise Smit	072 407 0905
Donderdag 18	Anja Smit	083 650 0024
Zaterdag 20	Loes Dibb	011 942 2266
Zondag 21	Marco van Wieringen	011 442 9696
Woensdag 24	Rob Lines	011 880 9551
Donderdag 25	Marjan van Zee	011 802 7096
Vrijdag 26	Jolanda Grobler	076 176 0791
Vrijdag 26	Henk Smal	082 923 7647

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za